

Lis Møller (KF):

Som jeg selv regnede med, drejede det sig ikke om noget særlig stort beløb, fordi det ikke er så forfærdelig mange mennesker, heldigvis, det drejer sig om. Men jeg mener fortsat, at dispositionen er helt misforstået, da det netop er hårdt belastede mennesker, den rammer, mennesker, som vil prøve på at klare sig selv, og hvoraf de fleste, hvis de ikke fik invaliditetsydelsen – og undskyldt, at jeg skrev forkert i spørgsmålet – var berettiget til højeste invalidepension.

Jeg må sige, at jeg havde troet eller håbet, at ministeren ville have været med til at indføre solidarisk handicappolitik, sådan at forstå, at samfundet kompenserer for et handicap, og så er man ellers ligestillet.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg forstår godt de følelser, der ligger til grund for fru Lis Møllers bemærkninger, men skal dog tilføje, at aftrapningen af invaliditetsydelsen jo først indtræffer ved en personlig indkomst på 140.000 kr., og den aftrappes derefter med 30 kr. for hver indtjente 100 kr. op til 180.000 kr. Der er altså tale om folk med rimeligt store indkomster, og det er en ordning, der er indgået i en stor besparelsesrunde, som er tiltrådt af dette ting.

Lis Møller (KF):

Jeg konstaterer bare endnu en gang, at det ikke er særlig store besparelser, og at man kunne have sparet disse mennesker for at skulle gå ned i ydelse.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg medgiver fru Lis Møller, at totalbeløbet ikke udgør nogen stor besparelse, men skal dog føje til, at af de godt 500 mennesker, jeg talte om, er det kun en meget begrænset del, for hvem beløbet er det fulde beløb. Der er også her tale om begrænsede beløbsstørrelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 215

7) Til *socialministeren* af:

Gammelgaard (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til en ændring af socialindkomstlovgivningen, således at funktionærer og tjenestemænd ikke straffes med en særlig tilskrivning for pensionsopsparing?«

Skriftlig begrundelse

Gennemførelsen af socialindkomstens anden fase med virkning fra 1. januar næste år betyder, at alle lønmodtagere med en pensionsordning, der administreres af arbejdsgiveren, samt tjenestemænd i socialindkomsten får indregnet de beløb, der indbetales til pensionsordningen eller for tjenestemændenes vedkommende får indregnet et fiktivt beløb på 12 pct. af den pensionsgivende løn. Allerede under behandlingen af regeringens forslag understregede det konservative folkeparti de fuldstændig urimelige konsekvenser af dette forslag, hvorefter funktionærer og tjenestemænd straffes med en nedgang i sociale ydelser på grund af en fremtidig pensionsret, som ikke giver øjeblikkelige fordele. Dette indgreb berører omkring 1 mill. lønmodtagere, hvoraf mange deltager i en obligatorisk pensionsopsparingsordning, som de ikke frit kan vælge. Hvorfor skal f.eks. en politibetjent eller sygeplejerske betale flere tusinde kroner mere for bl.a. institutionspladser, fordi de, hvis de da ellers bliver 67 år, kan få pension? Med regeringens tanker på pensionsområdet lægges der op til en tredobbelts beskatning af de samme penge, først gennem forhøjelser i socialindkomsten, dernæst når pengene kommer til udbetaling og til sidst gennem nedsatte pensionsydelser. Det er både urimeligt og uretfærdigt, og derfor bør regeringen tage initiativ til en ændring af lovgivningen.

Gammelgaard (KF):

Det drejer sig her om ét af en række angreb, som den socialdemokratiske regering har foretaget og er i færd med at foretage på den private pensionsopsparing. Man har forhøjet skatterne, man har begrænset pensionsydelserne, og nu griber man altså også ind over for en række andre offentlige ydelser, som de, der foretager privat pensionsopsparing, ellers har haft ret til. Det drejer sig om indgreb over for omkring 1 mill. lønmodtagere, hvoraf mange deltager i en obligatorisk